

SEI GIOVANI POETI MACEDONI

ШЕСТ МЛАДИ МАКЕДОНСКИ ПОЕТИ

Lidija Dimkovska, Marko Petrusovski, Irena Pavlova,
Suzana V. Spasovska, Vladimir Ilievski e Zvonko Taneski

a cura di Anastasija Gjurginova

Questa scelta antologica della giovane poesia macedone ripropone i versi con i quali sei poeti macedoni hanno partecipato al concorso del Premio *Tivoli Europa Giovani* di Roma per gli anni 1999, 2000 e 2001. Due di loro, Irena Pavlova (2000) e Lidija Dimkovska (2001) fanno parte dei dieci

finalisti di tutta l'Europa. Anche se la scelta è molto limitata, i testi di questi autori rappresentano le poetiche delle nuovissime generazioni dei poeti e delle poetesse macedoni, di cui rivelano la freschezza e l'ironia, il gusto per l'intertestualità e il dialogo interculturale.

Lidija Dimkovska (Лидија Димковска), nata nel 1971 a Skopje. Laureata in letteratura comparata all'Università di Skopje. Attualmente vive in Romania, dove insegna lingua e letteratura macedone all'Università di Bucarest. Ha finora pubblicato quattro libri di poesia: *Creature dell'Est* (insieme a Boris Ciavkovski), Skopje, 1992, *Il fuoco dei caratteri*, Skopje, 1994, *Le unghie rossicate*, Skopje, 1998 e *Nobel contro Nobel*, Skopje, 2001. Ha curato l'antologia *20 giovani poeti macedoni*, Skopje, 2000. Le sue poesie fanno parte di quattro antologie della poesia macedone e sono state tradotte in inglese, romeno, slovacco, serbo, spagnolo, sloveno, albanese e russo.

LETTRE

Кога ќе ја проучувам семиотиката?
Кога ќе бидам интертекстуална?
Кога ќе мо'ам да го применим постмодернизмот
врз македонските раскази
а во светските
кога ќе бидам компаративна
како мојата со твојата гарсонiera
како мојата со твојата постелнина.
Твојата леди, пријателе, нема долго да те чека
гледаш дека од принцезите останува само легендата.
Твоите деца, поету, сè уште се гладни
иако ти припадна кни'евна награда.

Ќе те љубам туѓинецу сè додека го знам мојот јазик
Туѓинецу ќе те љубам сè додека го знаеш својот јазик.
Кога да се листа теоријата на кни'евноста
Кога да се поцртува методологија
Водиме љубов во самата литература
најслатко спиеме во лингвистиката
Нашиот 'ивот е in medias res – поезија.
Според кни'евноста, да, но тоа не било ва'но.
Но според законите на науката за кни'евноста
со тебе никогаш, никогаш нема да станам бесмртна.

LETTERE

Quando imparerò la semiotica?
Quando sarò intertestuale?
Quando potrò applicare il postmodernismo
ai racconti macedoni
ed essere comparativa
in quelli mondiali
come il mio e il tuo quartierino
come le mie e le tue coperte.
La tua Lady, amico mio, non ti aspetterà a lungo
vedi che delle principesse non rimane che la leggenda.
I tuoi figli, poeta, sono ancora affamati
Anche se ti è stato conferito un premio letterario.

Io t'amerò, straniero, fin quando conoscerò la mia lingua
Straniero, t'amerò fin quando conoscerai la tua.
Quando sfogliare la teoria letteraria
Quando sottolineare la metodologia
Facciamo l'amore nella letteratura stessa
Dormiamo al meglio nella linguistica
La nostra vita è in medias res – la poesia.
Secondo la letteratura, sì, ma sembra non sia importante.
Però, secondo le leggi della scienza letteraria
io con te mai, mai diventerò immortale.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurginova e Maria Mazza.

Во Шлегово куќа шимширова*

Ни девет пердиња
неја тајнат куќата
кај што се чини свадба
чашите свонат сидовите зрачат
душата потскокнува
меѓу петите и ко'ата
и куќата пијана и растегната
танцува меѓу соседите
им се поклонува на улиците
ги прелетува дрвјата
се врчка меѓу сокаците
и сите ја следат со здравица
таа среќна куќа, таа невеста!

А без перде и без име
е куќата на философот
никој не ја загледува
вдлабочена меѓу рамењата на духот
безгласно тоне, тој загатки открива
таа чемрее, тој светови создава
на крајот кога е само беден труп
цела грамада мисли во прав пропаѓа
на крајот кога сета расчеречена
клучи пред својот праг како грда старица
сите ја одминуваат брзо, плукајќи ја
ах, колку грозна, грозна руина!

Морфологија на бајката

Седи монструмот до мене, а внатре е тесно,
ќе испука ципата што ме дели од настаните во
светот.
Се гледаме недоверливо, а познат ми е тој молк
што ни ечи в слабини: така со преподобните
се меркаваме во руските цркви.
Седи сворот на половина стол, си ги засукал
ногавиците,
си ги избрикол нозете како прашка студентка
по византологија, а мириса на Byzant,
и знам, моите политички ставови
не ќе мо'ат да го спречат во намерата
да ми ги обликува со помисла
колковите колку што треба,
да го стесни домот за уште една соба,
о, чудовиштето знае дека полот ми е визба.
безвремено лулкање на бочви во кои си ја пикам
главата
како во огламеник. Сламката црцори во лименката,
си свири на неа како на усна хармоника.
До кога ќе одбегнуваме да се качиме на таванот,
да ги запалиме старите теоретски книги?
До кога во митрополијата Бог сам ќе бдее,
до кога говорникот ќе кива без да се извини?
Седи монструмот до мене, а мене ми вели:
«Си се залепила за мене како домаќинка за
теленовела».
Речникот му се состои само од тие девет збора.

* Наслов на македонска народна песна

A SLEGOVO UNA CASA DI LEGNO DI BOSSO*

Neanche nove tende
coprono la casa
dove si festeggiano le nozze
tintinnano i bicchieri risplendono i muri
l'anima saltella
tra i piedi e la pelle
e la casa ubriaca e distesa
balla tra i vicini
fa una riverenza alle strade
sorvola gli alberi
ancheggia tra i vicoli
e tutti seguono con un brindisi
questa casa felice, questa sposa novella!

Senza tenda e senza nome invece
è la casa del filosofo
nessuno se ne accorge
sprofondata tra le spalle dello spirito
affonda silenziosamente, egli scopre enigmi
lei intristisce, lui crea dei mondi
alla fine quando è solo un cadavere squallido
tutta la costruzione di pensieri diventa polvere
alla fine quando tutta squartata
s'inginocchia davanti alla soglia come una brutta vecchia
tutti passano frettolosamente sputandole addosso
ah, che orribile, che orribile rovina!

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurginova e Maria Mazza.

MORFOLOGIA DELLA FIABA

Sta seduto, il mostro, accanto a me,
e non c'è molto spazio, dentro, si lacererà la membrana
che mi separa dagli eventi del mondo.
Ci osserviamo con diffidenza, ed io conosco questo silenzio
che ci eccheggia sino all'inguine: così con le santità
ci fissavamo sottocchi nelle chiese russe.
Sta seduta la bestia su mezza sedia, si è rimboccato
i calzoni,
si è raso le gambe, come una studentessa di bizantinistica,
di Praga, e profuma di «Byzant»,
ma so, le mie opinioni politiche
non potranno fermarla nel suo intento
di plasmare con proposito
i miei fianchi quanto è opportuno,
di restringere la casa di una stanza,
o, il mostro sa bene che il mio sesso è una cantina.
Un dondolio interminabile di botti nelle quali introduco
la mia testa
come in una cavezza. La cannucchia cinguetta nella lattina,
suona con essa come con un'armonica a bocca.
Fino a quando eviteremo di salire in soffitta,
per bruciare i vecchi libri di teorie?
Fino a quando Dio veglierà su se stesso nell'arcidiocesi,
fino a quando l'oratore starnutirà senza scusarsi?
Sta seduto il mostro accanto a me, e mi dice:
«Stai attaccata a me come una casalinga
alla telenovela».
Il suo vocabolario consiste solo di queste nove parole.

* Titolo di una canzone popolare macedone

Десеттиот ако го ка'е, отиде по ѓаволите
 «Морфологија на бајките», втор дел.
 По сè изгледа Проп го намамил со домашна вотка
 и го наговорил да си остане свер,
 а убавицата не ја ни зел предвид.

Признание 8.

Колку ти се црни нозете, А.,
 мо'ам босилек да засадам во нив,
 па дури и репка би фатила корен,
 само ако мо'е, ко'ните пори ме молат,
 без шеќери и без конзерванси. Здрава храна
 за здраво семејство, услов зацртан во виртуелната
 спогодба,
 а никој не не праша нас дали дома имаме лебарки,
 и ако имаме, дали се интелектуалки, или
 и тие како мртвата природа во дворот
 им слу'ат како модел на сликарите-аматери.
 Бои што се кријат во своите поими,
 паранормална конфигурација,
 а тебе, А., нозете ти се толку црни
 што дури и билките од школкиот хербариум
 би воскреснале приклучени на нивната веб-
 страница.
 Ништо не ги мие средновековните статуи,
 како ни секавањата на ноќта во подземната
 'елезница
 кога цудето се пикна под фустанот на манекенката,
 а таа само погледна на часовникот,
 си го извади Elle од чантата и се зачита
 бо'ем несвесна за туѓото тело меѓу нејзините
 идеални мери,
 е, тогаш, А., историјата се преврте како гондолата
 во забавниот парк, испопаѓа шапките,
 граѓанските војни и јавните извинувања,
 сите зјапаа во твоите нозе од црн мермер
 врз белата карта на пропаднатите царства,
 еден свештеник рече: дај да ти ги мијам нозете
 брате,
 но стигнав навреме да му го пока'ам
 белегот што го носиш од раѓање на десниот колк:
 Сите права се заштитени.
 И оваа година летото е доба кога комарците
 ја заразуваат потсвеста со маларија,
 и не е лошо да засадам и јас босилек
 во твоите црни нозе од природни протеини
 класифицирани еколошки со зелено јаголко,
 само некако се буниш, не знаеш како е да си
 подви'на бавча,
 а јас ти велам, мил мој, дури и грбовите се
 подви'ни,
 а не пак една бавча со коренчиња босилек
 што првин се зафатија во мојот 'ивот, а во твоите
 нозе
 само ја цицаат силата што не си ја знае силата:
 еднаш е цуце, другпат манекенка, а третпат – самата
 историја.

La decima, se la pronuncia, andrà al diavolo.
 «Morfologia della fiaba», parte seconda.
 Probabilmente Propp l'ha adescato con una vodka di casa
 e l'ha persuaso a rimanere una bestia
 senza neppur prendere in considerazione la bella.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Grazia Cvetkovska

CONFESIONE 8

Come sono neri i tuoi piedi, A.,
 potrei benissimo piantarvi il basilico,
 perfino la rapa vi prenderebbe radici,
 ma, se possibile, i pori della pelle mi pregano,
 senza zuccheri e conservanti. Alimentazione sana
 per una famiglia sana, la condizione scritta nel patto virtuale,
 ma nessuno ci ha chiesto se a casa abbiamo le piattole,
 e se le abbiamo, se sono intellettuali, o
 anche loro, come la natura morta in cortile
 servono come modello ai pittori dilettanti.
 I colori che si nascondono nei loro concetti,
 configurazione paranormale,
 ma i tuoi piedi, A., sono così neri
 che perfino le piante dell'erbario scolastico
 risorgerebbero, agganciate alla loro pagina web.
 Niente può lavare le statue medievali,
 nemmeno i ricordi della notte passata nella metropolitana
 quando il nanetto si è infilato sotto il vestito della modella,
 e lei non ha fatto altro che guardare l'orologio,
 ha tolto Elle dalla borsa e si è messa a leggere
 facendo finta di non essere cosciente di quel corpo estraneo
 tra le sue misure ideali,
 e allora, A., la storia si è capovolta come la gondola
 nel luna-park, sono cascati i cappelli,
 le guerre civili e le scuse pubbliche,
 tutti guardavano a bocca aperta i tuoi piedi di marmo nero
 sulla carta bianca degli imperi crollati,
 un prete disse: lascia che ti lavi i piedi fratello,
 ma sono arrivata in tempo per mostrargli
 il segno scuro che hai dalla nascita sull'anca destra:
 tutti i diritti sono riservati.
 Anche quest'anno, l'estate è la stagione in cui le zanzare
 infettano il subconscio di malaria
 e forse non è male se anch'io pianto il basilico
 nei tuoi piedi neri di proteine naturali
 classificate ecologicamente con la mela verde,
 ma tu ti ribelli in un certo modo, non sai com'è se sei
 un giardino mobile,
 e io ti dico, caro mio, che anche le tombe sono
 mobili
 tantomeno un giardino con piantine di basilico
 che prima hanno messo radici nella mia vita mentre nei tuoi
 piedi
 non fanno che succhiare la forza che non conosce le sue forze:
 una volta è nanetto, un'altra volta – modella, la terza volta –
 la storia stessa.

Traduzione dal macedone: Alenka Lape

Marko Petrushevski (Марко Петрушевски), nato nel 1976 a Skopje. Studia Letteratura comparata all'Università di Skopje. Scrive poesie e narrativa. *Un giovane uomo confuso* (Skopje, «Az-Buki», 2001) è il suo primo libro di poesia.

Мemento за оптимизмот

Смртта носи
црна оде'да
и лицето не мо'еш
да ѝго видиш
во раката др'и
коса што сјае
ги касапи
телата на 'ивите
и им ги зема душите
безмилосно.

И Животот носи
црна оде'да
и лицето
колку и да се обидуваш,
не мо'еш да му го видиш

во раката др'и
коса што сјае
ги касапи
телата на 'ивите
и им ги зема душите
подеднакво
безмилосно.

разлика
има само една
Животот
по потреба,
знае и да степенува.

Поврзаност

го фрлам
моето спакувано семе
надбор од автомобилот

некаде далеку,
на другиот крај
на светот
умира дете

Среќни луѓе

страшно ми идат
на нерви
среќни луѓе

MEMENTO ALL'OTTIMISMO

La Morte indossa
una veste nera
e il suo volto
non puoi vederlo
in mano tiene
una falce che fulge
squarcia
i corpi dei viventi
e carpisce le loro anime
spietatamente.

Anche la Vita indossa
una veste nera
e il suo volto,
nonostante ti sforzi,
non puoi
vederglielo

in mano tiene
una falce che fulge
squarcia
i corpi dei viventi
e carpisce le loro anime
altrettanto
spietatamente.

C'è solo
un'unica
differenza
la Vita,
se occorre,
sa anche danzare.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Grazia Cvetkovska

COLLEGAMENTI

butto via
il mio seme impacchettato
fuori dall'automobile

in un luogo lontano
dall'altra parte
del mondo
muore un bambino.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Grazia Cvetkovska

GLI UOMINI FELICI

mi danno
tanto fastidio
gli uomini felici

се смеат
со широко отворени
устишта
и громогласно
громогромогласно
се сакаат
и мислат дека
се центар на светот
затоа што
,ивотот им тргнал
од рака

плус тоа,
среќата
одамна не е ин
во Скопје

ridono
con le bocche
spalancate
e forte
fortissimo
si amano
e credono di essere
il centro del mondo
solo perché la vita
gli va a gonfie vele

ma la felicità
poi,
è già da tanto che non è più «in»
a Skopje.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Grazia Cvetkovska

Irena Pavlova (Irena Pavlova), nata a Veles, nel 1967. Laureata in Letteratura comparata all'Università di Skopje. Lavora come giornalista per l'emittente televisiva TELMA. Scrive poesie, articoli e saggi critici per le riviste letterarie macedoni. Ha finora pubblicato due libri di poesia, *Belzebù*, 1999, *La nuova Eva*, 2000 e un romanzo, *Nomade*, 2000. In Italia ha partecipato allo happening *Bunker poetico* nell'ambito del Biennale di Venezia, 2001 e al concorso di giovane poesia europea *Tivoli Europa Giovani* 2001, dove è stata scelta fra i dieci finalisti.

Лирика од нашето соседство

Пишувајте лирика
На светот не му требаат сурови вистини
Шрапнели ви срцето

Уништете ги овие барикади
Од тешко 'елезо
Со не'но, топливи зборови
Со зборови како црвени панделки
Како оние во косата на девојчето
Што издр'а лаве'
Од целовечерна глутница сирени
Во skutot на баба си
Која ѝго рецитираше Преввер
Со перде на очите
Па не мо'еше да види
Што навистина луѓето прават
Во отсуство на зборовите

Пишувајте лирика
Додека слушате вести за тоа
Како е миниран мостот
По кој штотуку поминавте
Помислувајќи дека зад вас
Мо'еби остана некој
Наде'ен поетски следбеник
Кому случајноста му додели поинаков тек
Жесток, но сепак лиричен

Пишувајте лирика
И притоа внимавајте
Кому ги упатувате стиховите

LIRICHE DELLA NOSTRA VICINANZA

Scrivete liriche
Il mondo non ha bisogno di verità crudeli
Schegge di granate nel cuore

Distrugette queste barricate
Di ferro pesante
Con parole delicate e toccanti
Parole come fiocchi rossi
Come nei capelli della bambina
Che ha sopportato l'abbaiare
Del branco di allarmi di tutta una notte
Nel grembo della nonna
Che le recitava Prévert
Con la cataratta negli occhi
Incapace di vedere
Cosa fanno davvero gli uomini
In assenza delle parole.

Scrivete liriche
Mentre ascoltate le notizie sul
Come è stato minato il ponte
Che avete appena attraversato
Pensando che dietro di voi
Forse è rimasto
Un promettente emulo poeta
A cui la casualità ha affidato un corso diverso
Violento, eppure lirico

Scrivete liriche
E al contempo badate
A chi rivolgerete i versi

Мо'е да ги награди
Некој воен добротвор
Во паузата меѓу две замавнувања
На сечилото

Учители и ученици

На часот по креативно пишување
Во присуство на главниот сведок
Учениците ги изучуваа правилата
На граматиката на нишаните
Туткајќи ги притоа
Белите страници
Наменети за смртната пресуда
Врз нагласената чувствителност на видот

За тоа време
Учителите
Со задоволство присуствуваа
На свечената обдукција
На десетте бо'ји заповеди
Восхитувајќи йсе
На убавината на правилните резови

Заради сево ова
Перото
Загледано во сопствената сторија
Ги заборава славните мигови
И надвор од својата контрола
Скршна на позадината
Од она
Што требаше да биде песна

Каква да се напише песна

Сакам да напишам песна
Што ќе наликува на мене
Песна што ќе ги има моите раце
Додека ја правам големата маска
По мерка на светот

Сакам да напишам песна
Што ќе ги има моите очи
Додека го гледам
Заминувањето на вино'итото
Од хоризонтот на земните птици

Сакам да напишам песна
Што ќе го има моето срце
Додека го пре'ивувам инфарктот
На новото време

Во меѓувреме
Песната сака да создаде човек
Што ќе наликува на неа
Додека го врти
Со затапена коцкарска страст
Рускиот рулет на именувањето

Potrebbero essere premiate
Da un benefattore di guerra
Nella pausa fra i due colpi
Della lama.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurchinova e Maria Mazza.

MAESTRI E ALLIEVI

Alla lezione di scrittura creativa
In presenza del testimone principale
Gli allievi studiavano le regole
Della grammatica del bersaglio
Sgualciendo le pagine bianche
Destinate alla condanna a morte
Sull'acuita sensibilità della vista

Nel frattempo
I maestri
Assistevano con piacere
All'autopsia solenne
Dei dieci comandamenti
Ammirando
La bellezza dei tagli regolari

Per tutto questo
La penna
Con lo sguardo fisso nella propria storia
Dimenticò i momenti gloriosi
E fuori del controllo
Scivolò sul retro
Di quella
Che doveva essere una poesia.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurchinova e Maria Mazza.

QUALE POESIA SCRIVERE

Desidero scrivere una poesia
Che assomigli a me
Una poesia che abbia le mie mani
Mentre creo la grande maschera
A misura del mondo

Desidero scrivere una poesia
Che abbia i miei occhi
Mentre sto guardando
La scomparsa dell'arcobaleno
Dall'orizzonte degli uccelli terrestri

Desidero scrivere una poesia
Che abbia il mio cuore
mentre sopravvivo all'infarto
Del nuovo tempo

Nel frattempo
La poesia desidera creare un uomo
Che le assomigli
Mentre con una passione d'azzardo
Gira
La roulette russa della nominazione.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurchinova e Maria Mazza.

За Адам и за Ева, повторно

Го плукна реброто на Адама
И ѝолесна

Гордо се подисправи
Кон високата јаболкница

Лесно го препозна
Бараното јаболко

Забите во него ѝсе зарија
Како индијански стрели

Не мислеше многу на гревот
Всушност немаше идеја
За неговото постоење

Сепак
Беше будна
И беше свесна
За јаболкото
Кое штотуку искрвави
Откако ѝја пока'а
Црвосаната срцевина

А Адам
Спиеше толку цврсто и толку долго
Што го преспа рајот
Не се разбуди ниту во пеколот

Ги отвори очите
Дури на Земјата
Па си побара нов бог и ново ребро
Токму во оваа песна

PER ADAMO E EVA, ANCORA

Sputò la costola di Adamo
E provò un sollievo

Si raddrizzò piena d'orgoglio
Verso il melo elevato

Ha riconosciuto facilmente
La mela cercata

Conficcò i denti nel frutto
Come frecce indiane

Non pensava molto al peccato
Non aveva, anzi, nessun'idea
Della sua esistenza

Eppure
Fu sveglia
E fu consapevole
Della mela
Che si era appena dissanguata
Dopo che le aveva mostrato
Il suo midollo putrefatto

E Adamo
Dormiva così forte e così a lungo
Che ha dormito tutto il Paradiso
E non si è svegliato neppure all'Inferno

Ha aperto gli occhi
Perfino sulla Terra
Cercandosi un nuovo Dio e una nuova costola
Proprio in questa poesia

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova

Suzana V. Spasovska (Сузана В. Спасовска), nata nel 1972 a Rotterdam. Ora vive in Macedonia. Laureata in lingua macedone all'Università di Skopje, ha finito gli studi post-laurea alla stessa Università con una tesi sul *Verso libero*. Ha pubblicato un libro di poesia, *Amore e congiura*, Skopje, 1996.

Љубов и заговор

I
Постои во зборот светост
И во светоста светлост
за која не знае светот
И тајност постои
на први заговорници,
на луди љубовници
што имаат постели туѓи
и соништа други
што не стравуваат за својата верност
и во љубовта бараат вредност.

II
Постојат утра
во кои претерано се возбудаат
кога сами се разбудуваат
И ноќи постојат
во кои копнеат едни за други
признавајќи дека се туѓи.

AMORE E CONGIURA

I
C'è nella parola una santità
e nella santità una chiarezza
della quale il mondo non sa.
E c'è una segretezza
di primi congiurati
di folli amanti
che hanno letti estranei
e sogni altri
che non temono la propria fedeltà
e nell'amore cercano qualità.

II
Ci sono mattine
nelle quali sono troppo eccitati
svegliandosi soli
E ci sono notti
nelle quali bramano gli uni gli altri
ammettendo d'essere estranei.

III

Постои пладне
во кое размислуваат што ги привлекува
во кое едниот другиот го слекува
во кое Таа мушелоти за радост
а Тој ја учи на не'ност
и со зборови се мачат
да си речат колку си значат.

IV

Постојат часови
кога водат секојдневни разговори
толку едноставни
што дијалогот
не мо'е да се повтори
толку вистинити иако себеси се ла'ат
заборавајќи да си ка'ат
колку си недостигаат.

V

Постои реме
осудено на самување
кога болка си нанесуваат
и од мака не се споменуваат
кога од спомени и снисштата бегаат
иако знаат дека толку многу си требаат.

VI

Постојат Тие
на различни страни од светот
без да знаат за светост и светлост
кога љубеле а да љубат изумиле
и во нељубов се изгубиле.

Зборотек

И

По долго молчење
своите први зборови
со породилно мачење
од себе ги одделувам
ко сопствено месо
ко сопствени деца.

ИИ

Од мене
моите зборовни реки
во други вени течат
за мојата загубност
да речат
за тоа
дека ме нема во нив.

ИИИ

Моите зборови без мене
истекуваат од мене
како од стаклено тело
што станува без,ивотно
оти и јас истекувам.

III

C'è un mezzogiorno
in cui riflettono cosa li attrae
in cui l'uno spoglia l'altro
in cui Lei gli sussura parole di gioia
e Lui le insegna tenerezze
tormentandosi con le parole
per esprimere il proprio amore.

IV

Ci sono ore
in cui fanno conversazioni quotidiane
così semplici
che il dialogo è irripetibile
e così vere
anche se ingannano l'un l'altro
dimenticando di dirsi
quanto si mancano.

V

C'è Tempo
condannato alla solitudine
quando si fanno del male
e per la sofferenza non si ricordano dell'altro
quando fuggono dai sogni e dai ricordi
pur sapendo di essere indispensabili.

VI

Ci sono Loro
in diverse parti del mondo
senza sapere di chiarezza e di santità
quando amavano e hanno dimenticato d'amarsi
per poi perdersi nel non amore.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurginova e Maria Mazza

LO SCORRERE DELLE PAROLE

I

Dopo lungo silenzio
le mie prime parole
con doglie
strappo da me
come propria carne
come propri figli.

II

Da me
i miei fiumi di parole
in altre vene scorrono
per parlare
della mia perdizione
del fatto
ch'io in esse non sono.

III

Le mie parole senza me
scorrono da me
come da un corpo di vetro
diventato inanimato
perché scorro anch'io.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurginova e Maria Mazza

Vladimir Ilievski (Владимир Илиевски), nato a Skopje nel 1970. Laureato in Letteratura comparata all'Università di Skopje. Lavora come insegnante di scuola superiore. Ha finora pubblicato due libri di poesia: *L'osservatore dalla linea*, 1997 e *Scelta e casualità*, 2000.

Двобој

Очи во очи
Пред огледалото
Се сретнавме
Двајцата

Проговоривме
Со ист глас
Слушнавме
Глас различен
Далечен

Ја стиснав
Тупаницата
Ја стисна и Тој
Својата

Јас пре'ивеав
Тој исчезна

Крвта на подот
И срчите
Го потврдија моето
Единствено постоење.

Вреднуван поет

Развлекува зборови
не'но набива
смисла во нив
и чека да му ја
полеат смислата
со в'ештено масло
од накострешени фрази
вреднувачи
оценувачи
толкувачи
скриени зад аголот
на неговиот стих
за да ги разлистаат
в сушно доба
сопствените ега.

DUELLO

Occhi negli occhi
Davanti allo specchio
Ci siamo incontrati
Noi due

Abbiamo parlato
Con la stessa voce
Abbiamo sentito
Una voce diversa
Lontana

Ho serrato
Il pugno
Ha serrato anche Lui
Il suo

Io sono sopravvissuto
Lui è sparito

Il sangue sul pavimento
E le schegge di vetro
Hanno confermato
La mia unica esistenza.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Mazza.

IL POETA VALUTATO

Distende parole
teneramente comprime
il senso in esse
e aspetta che
sopra il suo pensiero
versino l'olio bollente
di frasi irte
valutatori
recensori
interpreti
nascosti dietro l'angolo
del suo verso
per far fiorire
in aride stagioni
il proprio ego.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Mazza.

Zvonko Taneski (Звонко Танески), nato nel 1980 a Kicevo. Studente di Letteratura comparata all'Università di Skopje. Ha vinto alcuni premi letterari, fra cui anche quello della C.R.I.C. (Centro Regionale d'intervento per la Cooperazione) in occasione dell'Incontro dei giovani artisti dei paesi mediterranei e balcanici in Italia, nel 1995. Ha finora pubblicato due raccolte di poesia: *Le porte aperte*, 1995 e *Il coro delle foglie putrefatte*, 2000.

Кафез

Времето дува низ шупливи скелети
дува како ветар
в корита тече како крв запалена

И светлина

вулканска лава тече
стаса до моите нозе
моите неизречени зборови
во тврди карпи и планини се создаваат

Времето во сидот го засидав
слепата свезда
и мене ме води
кон твоето срце
во кафез

LA GABBIA

Il tempo soffia attraverso scheletri porosi
soffia come il vento
scorre nelle vasche come sangue infiammato

E luce

scorre la lava dei vulcani
arrivata fino ai miei piedi
le mie parole mai pronunciate
si compongono in salde rocce e montagne

Ho murato il tempo nella pietra
e la stella cieca
mi porta verso il tuo cuore
in una gabbia.

Traduzione dal macedone: Anastasija Gjurcinova e Maria Mazza